

Vad är Rekoringarna?

Den uppfinningsrika Thomas Snellman, småbonde från Jakobstad i Finland, gick och funderade på hur han skulle få större avsättning för sina ekologiskt odlade jordbruksprodukter. Ett besök i Frankrike satte honom på spåret.

”Där fanns det en etablerad verksamhet som gick ut på att via nätet öka försäljningen av odlade produkter direkt till konsumenter”, berättar han. Jag lånade idén och gjorde om den lite för att den skulle passa mina behov.

2013 drog han igång den första Rekoringen. I korthet handlar det om att sammanföra konsumenter och producenter via en digital plattform på Facebook, där odlarna bjuder ut sina varor till privatpersoner på en given plats och tidpunkt.

”Vi berättar vad vi kan erbjuda en viss vecka och när och var de kan hämta upp sina varor”, berättar Thomas. Det kan vara på en parkering eller någon annan offentlig plats.

Foto: Marie Ericsson

Thomas Snellman

I motsats till den franska modellen, som bygger på att man abonnerar på odlingslådor så är Rekoringarna baserade på fri-villighet och dagsbehov.

”Modellen har blivit väldigt populär och finns idag i nio länder på tre kontinenter”, berättar Thomas. I dag finns det 150 Rekoringar i Sverige och 200 i Norge, samt ett antal i Danmark. I ursprungslandet Finland finns det cirka 350 stycken. Thomas har trots allt vissa funderingar kring de kapitalistiska avsättningsmetoderna.

”Vi har bjudit in djävulen, men när man kan använda djävulen för ett gott syfte så är det väl bra”, slutar Thomas innan han hastar iväg till Finland och arbetet med den ekologiska gården igen.

Marie Ericsson

EU:s hållbarhetspolitik

En rapport från EU:s revisionsrätt, där Eva Lindström är Sveriges ledamot, kritiserar EU:s hållbarhetspolitik som tandlös. Revisionsrätten konstaterar att ”kommissionen inte integrerat hållbarhet eller hållbarhetsmålen i sin budget eller resultatredovisning”.

EU:s egna institutioner föregår inte heller med gott exempel, när det gäller öppenhet om hållbarhetsfrågor. Av totalt 12 undersökta EU-institutioner och 41 EU-myndigheter var det bara Europeiska investeringsbanken och EU:s immaterialrättsmyndighet (EUIPO) som integrerat hållbarhetsfrågor i sin planering och strategi.

När diskussionen om ett hållbart samhälle startade på 1990-talet var det ekologisk hållbarhet som avsågs, och som är grunden för ett varsamt naturresursutnyttjande och jordens långsiktiga överlevnad. Men nu har den ekologiska hållbarhetstanken slätats ut och förminskats av en massa andra hållbarheter som social, ekonomisk och till och med finansiell hållbarhet för att värna den nyliberala globala ordningen.

Det enda konkreta EU egentligen har gjort om hållbarhet är ett EU-direktiv som ålägger 7 400 bolag, banker, försäkringsbolag med mera att redovisa någon form av hållbarhetsrapportering. Det har gjorts utifrån investerarens och finanskapitalets perspektiv, som vill ha information om vilka hållbarhetsrisker dessa företag kan stå inför och inte primärt för en hållbar ekologisk utveckling.

EU och EU:s medlemsstater ställde sig i september 2015 i FN:s generalförsamling bakom Agenda 2030 med 17 mål för, som det heter, en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling - en av alla dessa agendor som inte är bindande. Trots detta konstaterar EU:s egen revisionsrätt att EU inte har någon långsiktig strategi för hållbar utveckling fram till 2030 och hittills har inte en sådan strategi lyfts fram i diskussionen om EU:s fleråriga budgetram för 2021-2027.

Det är egentligen inte särskilt uppseendeväckande. EU är inte en folklig sammanslutning utan en med Lissabonfördraget nästan fulländad alltmer perverterad överstatlig bildning med uppgift att bedriva nyliberal politik i EU:s och de globala storföretagens intressen. Detta står i direkt motsättning till ekologisk hållbarhet, som kräver ett nytt samhällssystem. Men nu växer en ny global systemkritisk ungdomsrörelse fram som inte längre accepterar stora delar av föräldragenerationens och politikeretablissemangets passivitet i klimatfrågan. Den nu världsspännande ungdomsrörelsen Fridays For Future uppmanar till skolstrejk 27 september, och den svenska delen med Greta Thunberg vill även att LO, TCO och SACO skall uppmana sina medlemmar att delta i strejken.

Jan-Erik Gustafsson